

markand, Buharo, Balh, in se tako mejam angleške Indije približali do 120 milj. Angleži so se tega neizmerno ustrašili. Bojijo se namreč, da jim nebi Rusi v Indiji povrnoli podpore, katero dajejo Turkom v Evropi angleški sebičniki. Prazen strah to nije. Kajti Indijanci le posiljeni trpijo angleški jarem in nije nemogoče, da se zopet vzdignejo, kakor l. 1858, ako izvedó, da jih utegne kaka velika država podpirati, kakoršna je Rusija. Angleži skušajo torej temu uže daleč naprej v okom priti in prelaze iz Rusije v Indijo skoz Afganistan v svojo oblast dobiti, bodi iz dobra, bodi iz huda.

Afganistanska dežela meri 12.000 □milj in šteje kakih 10 milijonov ljudi. Izhodnji in severni del je gorat; nahajajo se ondi planine po 12.000 čevljev visoke, južna stran proti Beladžistanu je tudi vendar ne tako močno gorata; proti zapadu pa je bolj ravna, ob znožju planin in hribov rodovitna, potem pa polagoma prehaja v veliko puščavo, ki sega globoko v Perzijo. Vsled tega je podnebje različno, v planjavah je neizrečeno toplo, kakor sploh po deželah blizu ravnika, v planinah je ravno tako, kakor deloma na Italijanskem. Zima je ondi v planjavah sam dež, v planinah pa zapade debelo snega meseca decembra, in tedaj potegne včasih tudi strahovit mraz. Afgani so Perzijanom sorodni in večjidel vsi mohamedanske vere; sploh pa lepi, krepki, svobodoljubni in pogumni ljudje, pravo plemstvo med raznimi narodi srednje Azije. Veliko stotin let so ondi naseljeni in so do sedaj vselej srečno ohranili svobodo in neodvisnost svoje dežele, čeravno so bili od Perzijanov pa tudi uže od Angležev v sedanjem stoletju napadeni. Sedanji poglavar jim je Šir-Ali, ki je l. 1863. po smrti svojega očeta Dost-Mohameda vladarstvo prevzel. Stoluje v mestu Kabul, včasih tudi v Kandaharu ali pa v Heratu. Kandahar je veliko mesto ob beladžistanski, Herat pa ob perzijski meji. No, in ravno ta tri mesta so, po katerih se Angležem sline cedijo. Enkrat so uže po njih trdno hlastnili, a pri tej reči si tako zobe skrhali, da so do letos dosti imeli. Bilo je namreč leta 1838, ko so Angleži boj napovedali Afganom. Od 2 strani so l. 1839. planoli nad uboge planinčanje, od juga skoz Bolansko sotesko v Ketah in Kandahar, in od izboda skoz Kiber sotesko v Kabul. Napad je bil silen. Afgani so bili povsod premagani in Angleži so Dost-Mahomeda vlovili in se v mestih: Ketah, Kandahar in Kabul ugnjezdili. Oficirji in mnogi vojaki so k sebi vzeli svoje žene in otroke. Toda angleško gospodstvo je uže 2. nov. 1841 nagloma dobilo strašen konec. Akbar, sin ulovljenega Dost-Mahomeda, je natihoma osnoval pogubno zaroto zoper Angleže. V noči od 2. do 3. nov. 1841 so zarotniki vsako angleško stvar ubili, do katere so le priti mogli. V groznem vremenu se je 26.000 še živih Angležev, vojakov, žensk in otrok, iz Kabula spustilo na pobeg v Indijo in sicer skoz Kurd-Kabul soteske, ki so nekoliko bolj proti jugu od Kiber soteske.

Blizu 2 mesenca so bežali; kajti 12. januarja 1842 bilo je ubitih zadnjih 12 mož. Od 26.000 ljudi bil je le eden rešen, vračnik dr. Brydon. Ta je srečno odbežal v Indijo, vsi drugi so morali smrt storiti. Angleži so potem sicer več vojske poslali v Afganistan, ali ta je imela samo nalog, zaostale Angleže pobrati, in je deželo po barbarskem puštošenju zapustila. Angleži so imeli dosti do letos. Sedaj pa zopet marširajo v Afganistan, to pa v 3 kardelih pod poveljništvom generala Brown-a. Kardelo gm. Bidulfa prodira iz Ketaha v Kandahar z 11.500 vojaki, med temi je pa samo 3000 evropskih, drugi so Indijanci. Kanone mu vlačijo elefanti in bivoli, katerih je 300, kanonov pa 40. Zima je precej občutljiva in je pri vsakem regimentu po 100 mož bolenih. Angleški regimenti štejejo po 1000 mož. Drugo kardelo pod gm. Robrtom napreduje skoz Kurum-sotesko proti Kabulu z 5700 vojaki, med temi je 2000 evropskih. Tretje kardelo pod gm. Ross-em šteje 16.000 mož, med temi 7500 evropskih in hoče skoz Kiber-sotesko v Kabul. Važna je pa ta vojska za celi svet, ker je mogoče, da trčijo Angleži tukaj na — Ruse!

Smešničar 48. Nemšk profesor, dolgobradast mustafač, pride pred ves, kder starega kmeta sreča. „Oče, povejte mi, ali nije bil na hribu tukaj na desni nekaj grad?“ Kmet: bil je res nekaj ondi grad. Profesor: „kaj pa pripovedujejo ljudje o njem?“ Kmet: oj, strašne reči, nije še dolgo tega, ko sta 2 gospoda iz mesta tje gori šla pa nju nije bilo semkaj več nazaj! Profesor prestrašen: „za Boga, kaj se jima je zgodilo, zakaj nista prišla več nazaj?“ No, odgovori kmet na smeh se držeč, ker sta po uni strani doli šla!“

Razne stvari.

(*Mariborske volitve*) 5 mož v mestni zastop se je od 569 volilcev v 3. razredu udeležilo samo — 16.

(*Alojz Hobacher*) marelar v Mariboru nije bil med tistimi turčinskimi lovci, ki so kmeta vozača na stezi napali, natepli in roko zlomili, pač pa je bil navzoč A. Leonhard, letos nemčurski volivec za srenjo Karčovino! Mislili smo, da zasluzenej kazni razbijavci ne bodo všli, sedaj pa čujemo, da so se z ranjencem na mirnem pogodili! (*Železnica pretrgana*) je med Vozenico in Sp. Drauburgom, ker se je 13 metrov daleč zemlja pod šinjami splazila. Potniki morajo ondi na drugi vlak prestopati.

(*Negovski Špirki*), vodja nemškutarjev v gornje-radgonskem okraju, je umrl.

(*Brod ukradli*) so v Selnici na Dravi, škode ima g. Vollmayer 300 fl.

(*Kravje tate*) je mariborska žandarija polovala, ki so več let posestnike krav nemilo obiskavali.

(*Dekle zmrznilo*) je pri sv. Martinu pri Slov. Gradcu. Reva je bila doma iz Koroškega.

(*Ubili*) so K. Prislana v logu pri Brašlovcih in blapca Fr. Ričkota blizu Spielfelda, ko je vino peljal v Strass.

(*Zlato gostijo*) lepo in genljivo obhajala sta stara zakonska Janez in Ana Koje. Potrebno je otročja hvaležnost pripravila sinov Petra in Martina; prvi je znani mnogoletni zvesti služebnik našega Milostljivega kneza in škofa!

(*Iz Drave potegnili*) je brodnar v Trčovi pod sv. Petrom 26. nov. nekega utopljenega moža, ki je kakih 50—60 let star, sivolas, na desno oko slep. Pravijo, da je utopljenec plavičar, doma iz Selnice ali od sv. Duha.

(*Za dijaško semenišče so darovali:*) č. g. Jož. Čuček, dekan v Jarenini 50 fl., č. g. Franc Repa, župnik 20 fl. in č. g. Vincencij Bauman, kaplan pri sv. Jakobu v Slov. goricah 5 fl.

Dražbe. 30. nov. Jožef Lah v Uršencih 3872 fl. 4. dec. Jakob Slavič v Gomili 3000 fl. Dominik Poveglio v Brežicah, Cenc Urek v Drenovcih 900 fl. 9. dec. Anton Pirc v Šmariji; 13. dec. Janez Plavčak v Stojnemselu 1975 fl. Jakob Škorjanc v Podčetrtku 2050 fl. 14. dec. Jožef Praunseis v Konjicah 801 fl.

Listi uredništva. Doposlani dopisi pridejo vsi na vrsto, ali zaradi tesnega prostora prosimo potrpljenja. G. Č. v D. Hvala, o volitvah mariborskih se bo še posebej pisalo v „Slov. Gosp.“ G. M. M. pri št. Iju: ne kaže objaviti, dobra reč bi trpela. G. J. Dolinšek: tudi ne kaže, list bi bil gotovo konfisciran. G. K. v K. če se komu list ustavi, atori to opravniki, a ne urednik, se vè iz uzrokov, o katerih ima on razsojevati in sicer tako, da tisk. društvo škode ne trpi in list izhajati zamore!

Loterijsne številke:

V Gradcu 23. novembra 1878: 1, 14, 3, 33, 52.
Na Dunaju " " 80, 87, 32, 65, 17.
Prihodnje srečkanje: 7. decembra 1878.

2—2

Oznanilo

zastran 3 deželnih štajerskih štipendij, ki so vsaka v znesku 146 fl. za učence vino- in sadjerejske šole v Mariboru razpisane. Prošnje se morajo do 1. decembra 1878 od prošnikov osebno vložiti pri ravnateljstvu omenjene šole. Več o tej zadevi razlaga: Oznanilo v „Slov. Gospodarju“ št. 46 od 14. nov. 1878.

V Gradcu 24. oktobra 1878.

Prodaja cerkvenega vina.

V sredo 4. dec. ob 10. uri predpoldnem se bo v Jarenini 21 štrtinjakov novega vina po dražbi prodavalo. Cerkevno predstojništvo v Jarenini.

Fanta,

ki je slovenskega jezika zmožen in dobro izšolan, sprejme v kupčijo z blagom vsake robe

Tomaž Mikl

1—2

trgovec pri sv. Marjeti pod Ptujem.

Prodaja cerkvenega vina pri sv. Petru blizu Maribora.

V četrtek 5. decembra t. l. se bode 60 štrtinjakov pozno nabranega vina po dražbi ali s posodo ali brez posode prodajalo; in sicer 40 štrtinjakov ravno pri sv. Petru, od koder se mora hitro odpeljati; 20 štrtinjakov pa v cerkvenih kletéh v Hrenci in na Schlossbergu, kjer vino lahko ostane, dokler se ne bode pretočiti in ložej odpeljati dalo.

Sv. Peter bl. Maribora.

Marko Glaser,
kanonik in župnik.

Sadna drevesa

iz drevesnice pri sv. Petru pod Mariborom se bodo vsa razprodala, ker se bo drevesnica opustila; drevesce je 8000 mošanckerjev, žlahtnih črešenj in drugih sort, vsako po 20--60 kr. Tudi je ondi več tisoč divjakov dobiti!

Janez Stegar

2—3 učitelj pri sv. Petru pod Mariborom.

Novi živinski sejmi

v Radgoni.

Visoka c. k. štajerska namestnija je z odlokom od 10. augusta t. l. št. 11342 dovolila mestu Radgonskemu

vsaki prvi četrtek v mesecu živinski sejem.

Kedar pa je taki četrtek praznik, tedaj se vrši sejem den poprej. Sejem bo vselej v mestnem oddelku „Mitterling“ ter se zamore vsakovrstna živad ondi na prodaj postaviti: konji, goveda, svinje, ovce, koze itd. Zastran dosedanjih 4 sejmov v Radgoni ostane vse pri starem.

Prvi mesečni sejem bo v četrtek 5. decembra t. l.

Podpisani mestni urad upozoruje ljudi na to, da so dosedanji Radgonski živinski sejmi zaradi velikega prometa v gospodarskem oziru važni in čedalje bolj obiskovani. Torej je se nadejati, da bodo tudi novi mesečni sejmovi splošno koristili in jih občestvu priporočuje.

Mestni urad v Radgoni,

dne 7. novembra 1878.

Fuchs

mestni župan.